

Škola, škola a zase škola

Určite každý z vás, tak ako aj ja, zaspáva večer s myšlienkou, že musí skoro ráno vstať a ísť do školy. Trápi to nejedného študenta, ale je to naša povinnosť a každý tým musí prejsť.

Málokto si uvedomuje, že mať možnosť vzdelávať sa je vzácna vec a mnohí to pochopia až neskôr. Škola nám umožňuje spoznať nových ľudí, naučiť sa zodpovednosti, samostatnosti a dá nám vedomosti. Lenže mnohí si kladú otázku: „Na čo mi je vzdelanie?“

Ani si neuvedomujeme, že keď ukončíme školu, nastane čas rozhodnúť sa čo ďalej. Väčšina študentov pokračuje vo vzdelávaní na vysokých školách a tí, ktorí sa rozhodnú pracovať, väčšinou so svojou prácou nie sú spokojní. Prečo? Snažia sa nájsť príčinu a uvedomia si, že chyba mohla nastať v tom, ako pristupovali k učeniu. Brali školu ako nutné zlo, ako niečo, čo je povinné, ale pre nich nepodstatné.

Tiež, často krát, nie som veľmi rada, že musím ísť do školy, pretože učiteľia nám mnohokrát dajú zabráť a neuvedomujú si, že okrem ich predmetu máme ešte veľa iných. Preto sme nie vždy pripravení tak, ako si to želajú.

Verím, že každý z nás chce dosiahnuť tie najvyššie méty a tým si zabezpečiť dobrý a kvalitný život. Nikdy neviete, či sa práve z vás nestane uznávaný fyzik, matematik, astrológ, alebo vynálezca niečoho, čo túto dobu posunie dopredu. Preto sa musíme na školu pozeráť ako na niečo, čo nám poskytuje veľa možností a príležitostí pripraviť sa pre život.

Aj tak nemáme inú možnosť, len „Učiť sa, učiť sa, učiť sa!“ – ako hovoril už kedysi veľmi dávno učiteľ národov V. I. Lenin.

EXKURZIA V MARTINE

Dňa 18. októbra 2013 sa 46 žiakov 1. a 2. ročníka našej školy, pod vedením Mgr. Stankovičovej, Mgr. Kostkovej a Mgr. Medveckej, zúčastnilo exkurzie do centra slovenskej kultúry - Martina.

Ako prvú sme navštívili Maticu slovenskú, kde nás sprievodca informoval o jej vzniku, histórii a súčasnom fungovaní. Prechádzali sme tiež popri 2. slovenskom gymnáziu, cez Memorandové námestie a popri Slovenskom národnom múzeu, pričom si žiaci mohli obnoviť aj vedomosti z oblasti dejepisu. Veľmi zaujímavé boli aj podrobné informácie o živote, tvorbe a národnokultúrnom prínose autora medzivojnového obdobia J. C. Hronského pri prehliadke jeho pamätného domu. Záverom nášho zájazdu bola návšteva Národného cintorína, kde sú pochovaní mnohí slovenskí kultúrni činitelia. Exkurzia bola bezproblémová a dobrú náladu nám nepokazilo ani chladné sychravé počasie.

DOBROVOĽNÍK NA ŠKOLE

Jeho meno je Miha, má 22 rokov a pochádza z Rakúska. Má dvoch mladších bratov, s ktorými rád hrá basketbal. Okrem toho rád počúva hudbu a hrá na klavíri. Teraz pracuje ako učiteľ na našej škole. Chceli sme sa o ňom dozvedieť bližšie, preto sme sa ho opýtali na nasledujúce otázky.

Prečo si sa rozhodol práve pre Slovensko a prečo pracuješ ako dobrovoľník. Aké výhody a nevýhody má táto práca pre teba?

Pre Slovensko som sa rozhodol, pretože projekt ma veľmi oslovil. Rád pracujem s deťmi a mladými. Bolo mi to dané do vienka, lebo moji rodičia tiež pracujú v oblasti pedagogiky. Druhým dôvodom bolo to, že si chcem zlepšiť svoju slovenčinu. Pracujem ako dobrovoľník, pretože rád pomáham druhým ľuďom. Výhodami takejto práce je, že si človek môže vyskúšať celkom nové veci, spoznať novú krajinu, novú kultúru. Človek získa nové známosti, nielen so Slovákami ale aj s inými dobrovoľníkmi z celého sveta. Nevýhoda, ktorú som doteraz zistil, je že človek je ďaleko od domova a svojej rodiny, priateľov, ktorých na dlhý čas nestretnie.

Navštívil si na Slovensku aj iné mestá a miesta?

Áno, bol som už v Žiline, Bratislave, Trnave, Jelšave a Terchovej.

Teraz pracuješ ako učiteľ na našej škole. Chcel by si aj v budúcnosti vykonávať toto povolanie, alebo by si pracoval radšej v inej oblasti?

To ešte neviem presne povedať. V každom prípade sa mi páči aj tu na škole pracovať so žiakmi, preto sa budem usilovať aj v mojej budúcnosti o niečo v tomto smere, čo bude určite zahŕňať prácu s deťmi a mladými.

Ako hodnotíš doterajšiu prácu s našimi žiakmi? Mohol by si v krátkosti porovnať Tvoju školu alebo vyučovanie s našou školou a vyučovaním?

Žiaci sa majú ešte čo učiť a dúfam, že ich budem môcť niečomu v tomto školskom roku poučiť. Vcelku robím túto prácu veľmi rád. Moja škola je vyššia všeobecnovzdelávacia škola, preto nemáme v porovnaní s vašou školou žiadne predmety ako napr. varenie a podobne, ale naopak napr. viac fyziky a biológie. Ďalším rozdielom je to, že na mojej škole sa nevyučuje štátnym jazykom, ale Slovensky.

Určite máš veľa koníčkov, patrí k nim aj cestovanie?

Nie bezpodmienečne, cestujem skôr zriedka, ale kým sa hodia spolucestujúci, som otvorený všetkému.

Ďakujem za rozhovor.

27.september – Svetový deň cestovného ruchu sme si pripomenuli aj tento rok, keď sme už štvrtýkrát zorganizovali prezentácie v škole i na verejných priestranstvách. Žiaci 2.C a 3.C triedy, odbor Marketingový pracovník v cestovnom ruchu, si pripravili stanovišťa v priestoroch školy, v školskej reštaurácii Mladosť, v obchodnom centre STOP SHOP a na Námestí Osloboditeľov v Liptovskom Mikuláši.

SVETOVÝ DEŇ CESTOVNÉHO RUCHU

Pri tejto príležitosti sa v škole uskutočnila výstava dovolenkových suvenírov aj súťaž o najzaujímavejšiu dovolenkovú fotografiu. Okrem toho sa uskutočnila aj študentská anketa „Osobnosť Liptova.“ Najviac hlasov získal básnik Milan Rúfus. Na ďalších miestach sa umiestnili postupne básnik Janko Kráľ, vynálezca Aurel Stodola, športovec Michal Martikán a súrodenci Rázusovci. Anketu vyplnilo 105 respondentov. Prekvapením bolo, že hoci letná sezóna sa chýli ku koncu z opýtaných bolo až 23 turistov. Jej súčasťou boli otázky zamerané na cestovný ruch v regióne.

Výsledky ankety ukazujú, že ju ochotnejšie vyplnili ženy a prevažovali ľudia po 40-tke. Najnavštevovanejšie miesta podľa ankety sú Jasná a Nízke Tatry, zo Západných Tatier sú najobľúbenejšie Žiarska, Jánska a Račková dolina. Veľké percento návštevnosti získala aj Kvačiansku a Prosiecku dolinu.

Výsledky potvrdili, že najväčším lákadlom Liptova je príroda, no rezervy máme v službách. Domáci obyvatelia vidia nedostatky aj v propagácii menších stredísk cestovného ruchu, pretože turisti navštevujú hlavne aquaparky a propagované hotely. Viacerí z domácich potvrdili, že im prekážajú vysoké ceny služieb v našom regióne, a preto ostávajú pre nich vstupy do aquaparkov a lyžiarskych stredísk neprístupné.

Výsledky dotazníka o cestovnom ruchu budú žiaci spracovávať v škole, na hodinách predmetu Podnikanie v cestovnom ruchu. Budú sa snažiť nájsť odpovede na otázky, ako prilákať turistov aj do menších stredísk tak, aby boli naplnené penzióny napríklad aj v takých obciach, ako sú Važec, Pribylina, Jakobovany aj v iných, ktoré svoj sľubný turistický potenciál zatiaľ naplno nevyužili.

Zajacová

ROZHOVOR POD LAMPOU

Na škole pôsobí už dlhé roky, zbožňuje svoju prácu, obľubuje zeleninové šaláty a má presnú predstavu o budúcnosti svojich detí. Prinášame vám rozhovor s obľúbenou učiteľkou angličtiny Miriam Devečkovou.

Prečo ste sa rozhodli pre povolanie učiteľky?

Priznám sa, že som nikdy nechcela byť učiteľkou. Vyštudovala som ekonomiku v cestovnom ruchu, hotelový a gastronomický manažment. Po vysokej škole som odišla do zahraničia 100 km od Londýna. Neskôr som sa vrátila späť na Slovensko a robila preklady zahraničnému partnerovi vo firme U.S. Steel v Košiciach. Chcela som sa usadiť. Keďže veľmi rada komunikujem, rozhodla som sa učiť. Najskôr som učila to, čo som vyštudovala. Po istom čase mi, vzhľadom na moje praktické skúsenosti s anglickým jazykom, riaditeľ školy navrhol, aby som učila anglický jazyk.

Ste spokojná s prístupom študentov k štúdiu?

Študenti sú rôzni, každý z nich má iný prístup k príprave na vyučovanie. Každý má, samozrejme, aj iné schopnosti naučiť sa cudzí jazyk. Ja sa snažím ku každému pristupovať individuálne. Hneď na začiatku som si u študentov vybudovala prirodzený rešpekt. Nemám s nimi najmenší problém. Každý študent však vie, kde sú hranice po ktoré môže skúšať moju trpezlivosť.

Ako vnímate úroveň angličtiny študentov?

Každý študent má na to, aby dosahoval dobré výsledky. Ja vo svojej praxi uprednostňujem komunikáciu a až po nej gramatiku. V tomto duchu sa snažím pripravovať svojich študentov a neustále ich povzbudzujem, aby sa nebáli rozprávať aj keď to nebude gramaticky správne. V našej

škole je úroveň ovládania angličtiny študentmi dobrá.

Čo by ste odporučili študentom na zlepšenie výsledkov?

Učenie. Základom úspechu je aj dostatočná slovná zásoba. Taktiež treba sa snažiť vyjadriť za každých okolností a bez obáv čo najjednoduchším spôsobom. Každému by som ale odporučila ísť do krajiny, v ktorej sa rozpráva anglicky.

Radi by sme sa dozvedeli aj niečo z vášho súkromia.

Máte nejaký sen?

Tých snov a túžob je veľa. Cestu okolo sveta, alebo tandemový zoskok z lietadla, aby deti v Afrike nehladovali, aby bol mier vo svete.

Váš obľúbený nápoj a jedlo?

Z alkoholických nápojov si príležitostne doprajem Tokajské víno alebo Martini. Z jedál obľubujem zeleninové šaláty, najmä Šopský šalát.

Akým koníčkom sa venujete?

Turistike, jaskyniarstvu, moderovaniu, rada učím a aktívne hrávam tenis.

Želáte si, aby Vaše deti pokračovali vo Vašich „šľapajach“?

Želám si, aby mali také zamestnanie, ktoré im zaplatí účty a aby im zastalo dosť voľného času. Dcéra by mohla byť úspešná tenistka a syna si viem predstaviť ako lekára, zubár, farmaceuta, pilota alebo smetiara v Anglicku (smiech)

Vieme, že ste sa prednedávnom vrátili z Anglicka, kde ste strávili týždeň aj s ďalšími učiteľmi, čo Vám táto návšteva priniesla?

V prvom rade veľa dobrých nápadov, ako môžeme budovať podnikovú kultúru. Iný obraz o Anglicku a taktiež vylepšenie sebavedomia (smiech)

Pani učiteľke Devečkovej ďakujeme za rozhovor.

Ruština má zelenú

Žiaci 2., 3. a 4. ročníkov študijných odborov hotelová akadémia a pracovník marketingu majú v tomto školskom roku možnosť zdokonaľiť sa na hodinách ruského jazyka v konverzácii. Pani riaditeľka využila ponuku organizácie YMCA, ktorá koordinuje projekt európskej dobrovoľníckej služby (EDS) pre mladých ľudí. Raz týždenne žiaci komunikujú s ukrajinskou dobrovoľníčkou Máriou Vladykou. Počas prestávok medzi hodinami Mária odpovedala na niekoľko otázok Mgr. Ivane Romanovej.

Ako sa ti pracuje s našimi žiakmi?

Som rada, že som dostala možnosť spolupodieľať sa na jazykovej príprave vašich žiakov na hodinách ruského jazyka. Keďže ruský jazyk nie je môj rodný jazyk, doma sa rozprávame po ukrajinsky, i jasom sa niekedy v rámci prípravy musela učiť. Komunikovať po rusky nie je problém, ale ruskú gramatiku som sa nikdy neučila. Najlepšie sa mi pracuje so žiakmi 4. ročníka. Sú komunikatívni, snažia sa prekonať jazykovú bariéru, čo je veľmi dôležité.

Splnili sa tvoje očakávania?

Chcela som vidieť prácu učiteľa, spoznať váš školský systém. Pre mňa je veľmi dôležitá spolupráca s učiteľom. Vždy sa snažím pripraviť si niečo zaujímavé – hry, rébusy, tajničky, video. Žiaci 2.

ročníka nemajú také komunikačné schopnosti, aby boli schopní komunikovať iba po rusky. Je to normálne, pretože i ja som sa s tým osobne stretla, keď som sa učila cudzí jazyk.

Viem, že si sa práve v našej škole stretla s niektorými tvojimi rodákmi. Prekvapilo ťa to?

Áno, bola som veľmi prekvapená, keď som sa zoznámila s Evou Mariou Gurskou a Nazarijom Semyanivom. Navyše Eva pochádza z tej istej oblasti ako ja - Ivano-Frankovskej. Stali sa z nás veľmi dobré priateľky.

Často sa stretávam s nezáujmom žiakov učiť sa po rusky. Čo by si odkázala žiakom, ktorí o ruštinu aktívny záujem nemajú?

Hovorí sa, že koľko jazykov vieš, toľkokrát si človekom. Vďaka štúdiu cudzích jazykov spoznávame kultúru rôznych národov. Pre absolventov hotelovej akadémie, ktorí chcú pracovať v službách, je komunikácia s hosťom v jeho rodnom jazyku nevyhnutná.

Aké sú tvoje ďalšie plány?

Dobrovoľnícky projekt sa už čoskoro končí. Moja dobrovoľnícka činnosť je zameraná na sociálnu oblasť /pomoc rómskym deťom/. Hľadám si prácu, aby som tu mohla zostať. Vždy som túžila žiť v malom mestečku obklopenom horami. Liptovský Mikuláš navždy zostane mojim druhým domovom. Navštívila som veľa krajín, ale na Slovensku sa cítim najlepšie. Žijú tu veľmi otvorení a vnímaví ľudia.

NAŠA STUŽKOVÁ

Stužková na Slovensku patrí medzi pomerne mladé tradície. Zvyčajne sa koná na jeseň pre študentov maturitného ročníka, kedy sa žiakom odovzdáva zelená stužka – symbol nádeje a povzbudenie pred maturitami.

V začiatkoch bola táto slávnosť výlučne pre študentov danej triedy a vybraných pedagógov. Neskôr pribudlo vedenie, začali sa pozývať rodičia, celý pedagogický zbor, partneri študentov a v posledných rokoch aj priatelia a známi. Avšak, organizovanie stužkovej slávnosti nie je jednoduchou záležitosťou, a preto Vám chceme ponúknuť niekoľko rád, čo všetko je potrebné zaradiť pre jej úspešný priebeh.

Už v prvom ročníku je potrebné si založiť účet v banke a dohodnúť sa na sume, ktorú budete skladať počas všetkých rokov štúdia. Na konci predmaturitného ročníka je dôležité vybrať si sálu a termín, objednať si kameramana, fotografa, DJ-a a objednať stužkový balík, ktorý obsahuje oznamku, pamätníky, pozvánky pre učiteľov, poháre, stužky a šerpy.

Na začiatku maturitného ročníka je dôležité zapečatenie dverí, triednej knihy a natočenie „intra.“ Taktiež sa dať odfoťiť na oznamku a tablo, zostaviť menu, objednať kvety pre rodičov a učiteľov, kúpiť darček pre triednu učiteľku, vybrať torty na „častušky“, nápoje, požičať či kúpiť slávnostné róby a obleky, a v neposlednom rade nacvičiť oficiálny a neoficiálny program.

Pri príprave takejto udalosti sa stáva, že to medzi študentmi neraz zaškrípe, ale aj napriek tomu sa na tento deň svedomito pripravte, aby bol jedinečný a nezabudnuteľný a aby ste mali na čo spomínať.

ZÁZRAČNÉ ZRNKÁ OBILNINY NA JEDÁLNOM LÍSTKU

Vo viac ako 150 krajinách sveta si ľudia pripomínajú 16. október ako Svetový deň výživy. Hlavnou myšlienkou je zvyšovanie povedomia ľudí o hladu a chudobe a taktiež vyzývanie k celosvetovej spolupráci k zabezpečeniu jedného zo základných ľudských práv; právu na potraviny. V súčasnosti sa čoraz častejšie stretávame s odmietavým postojom mladej generácie k zdravej strave a uprednostňovaniu vysokoenergetického „fastfoodu“ a energetických nápojov. Častou príčinou odmietania konzumácie výživnej stravy je aj nedostatočná informovanosť o jednoduchých a rýchlych možnostiach jej prípravy.

Pedagógovia a študenti Hotelovej akadémie v Liptovskom Mikuláši sa rozhodli tento deň podporiť akciu „Zázračné zrnká – obilniny na jedálnom lístku“, kde mala verejnosť možnosť dozvedieť sa informácie o tradičnom i netradičnom využití týchto poľných plodín v gastronómii. Práve obilniny by mali tvoriť až 40% nášho denného príjmu potravín, no tento fakt je mnohými ľuďmi, aj napriek častému zdôrazňovaniu odborníkmi v oblasti zdravej výživy, podceňovaný.

Výstava bola spojená s ochutnávkou jedál z pšena, ovsu, špaldovej pšenice, krúp a kukurice a taktiež zdravých jesenných nápojov. O spokojnosti s pekárskou a cukrárskou výrobou študentov akadémie svedčí aj vysoký záujem o recepty ponúkaného chleba, pečiva a múčnikov. Žiaci mali pri prezentácii možnosť prejaviť svoju komunikatívnosť, tvorivosť a praktické zručnosti získané počas štúdia.

Počas praktických odborných exkurzií žiakov základných škôl si deti, v spolupráci s učiteľmi odborných predmetov, vyskúšali prípravu tradičného liptovského pečiva a závinov na rôzne spôsoby. Táto aktivita sa stretla s veľkým záujmom a aktívnym prístupom žiakov. Pritom práve podpora informovanosti a záujmu mladej generácie o zdravú výživu môže nepochybne pozitívne ovplyvniť ich neskorší záujem o správne vyvážené stravovanie a tým ovplyvniť kvalitu a dĺžku ich života.

Nedostatočná výživa, podceňovanie konzumácie a frekvencie konzumácie zdravých potravín je častou príčinou závažných chorôb, ktoré boli spôsobené poruchami tráviaceho systému. Už naši predkovia vedeli, že jesť je nevyhnutnosť, ale správne jesť, to je umenie. Jednou z možností podpory nášho zdravia je práve návrat k tradičným pokrmom a surovinám.

TIP Pšenová polievka

500 g koreňovej zeleniny (mrkva, petržlen)

500 g pšena (lúpané proso)

3 l vody

soľ

petržlenová vňať

Pšeno premyjeme teplou vodou, potom horúcou vodou a nakoniec studenou vodou, aby sme odstránili mierne horkastú chuť. Necháme odkvapkať. Očistenú, umytú a nahrubo postrúhanú zeleninu zalejeme vodou, osolíme a uvaríme do polomäkka. Neskôr pridáme umyté pšeno a uvaríme do mäkka. Nakoniec pridáme posekanú petržlenovú vňať a ešte krátko povaríme. Podľa potreby jemne dochutíme soľou.

Svetový deň zvierat príležitosť pomôcť opusteným zvieratám

4. október bol na Európskej konferencii ekológie vo Florencii v roku 1931 ustanovený ako Svetový deň ochrany zvierat. Tento deň mal spočiatku upozorniť na kritickú a neutešenú situáciu ohrozených druhov živočíchov. Neskôr sa začal vzťahovať na všetky druhy zvierat a postupne sa oslavoval na celom svete. Na 4. októbrový deň pripadá aj sviatok sv. Františka z Assisi, ktorý bol veľkým milovníkom zvierat a ktorý je patrónom zvierat a ekológov.

Cieľom tohto dňa je zdôrazniť práva zvierat na citlivé zaobchádzanie a vhodné podmienky na život a súčasne pripomenúť ich nezastupiteľnú úlohu v našom živote.

Aj v našej škole si každoročne pripomíname tento výnimočný deň. Organizujeme zbierku, ktorej výťažok je použitý na nákup krmiva a rôznych potrieb pre zvieratá z útulku v Liptovskom Mikuláši. Ďakujeme všetkým, ktorí do zbierky prispeli.

RECEPTÁRIK

Ingrediencie

Na cesto: 1 kocka droždia, 1 kg hladkej múky, 1 lyžica soli, 1 lyžica cukru, 0,5 l mlieka, 1 dcl oleja.

Na ozdobu: rasca

Na potretie: 1 - 2 ks vajec

náplň: 1 lyžica soli, 250g Hery a 10 - 15 strúčikov cesnaku

Postup prípravy receptu

Urobíme kvások vypracovaný s múkou, mliekom, olejom, soľou na kysnuté cesto. Rozdelíme na 6 bochníkov, každý z nich rozvalkáme a natrieme Herou vymiešanou so soľou a rozpučeným cesnakom. Skrútime do závinu, nakrájame na trojuholníky, ktoré potrieme rozšľahaným vajcom.

Posypeme rascou a grilovacím korením. V horúcej rúre ich pečieme do ružova. Cesnakové trojuholníky podávame studené alebo teplé. Dobrú chuť!

IMATRIKULAČKY

Imatrikulácie, respektíve hovorovo imatrikulačky patria k rutine života na strednej a vysokej škole. Je to akési symbolické vstúpenie žiakov do radu študentov školy. Myslím si však, že význam tejto udalosti sa čím ďalej, tým viac vzdďaľuje od pôvodného zámeru... Žiaci berú imatrikulačky iba ako nejakú formu zosmiešňovania. Imatrikulačky sú však o niečom inom...

Na našej škole sa imatrikulačky konali v pondelok 28. októbra 2013. Pripravovali ich študenti tried 3.B a 3.C spolu so žiackou školskou radou pod vedením pani učiteľky Drahomíry Uličnej. Ako hlavnú tému si vybrali vojenskú tematiku.

Prváci si za úlohu mali priniesť a obliecť v „osudný deň“ rekvizity v podobe pršiplášťa a party čiapky. Počas celého dňa museli mať túto výstroj na sebe a nechýbalo ani tradičné identifikovanie prvákov (značenie po tvári), ktoré patrí taktiež k tradičným rituálom.

Imatrikulácie slávnostne otvorila pani riaditeľka a tvorcovia predviedli vojenský nástup. Celé sa to nieslo v hesle: „Bude to drsné.“ A také boli aj úlohy. Za ich nesplnenie bola pre žiakov pripravená „sladká odmena.“

Pár úloh na zasmiatie pre tých, ktorí sa imatrikulačiek nezúčastnili: vybraní žiaci (chalaní) mali za úlohu si obliecť sukňu a tancovať balet, vybrané baby mali za úlohu vybraným chalanom premiestniť surové vajce cez nohavice, zjesť strúčik cesnaku obalený v čokoláde.

Eliška Balážová, I.C:

„Myslím, že dňa 28.10.2013 (pondelok) si asi každý na škole všimol, že sa konajú imatrikulácie pre prvákov, ktoré organizovali žiaci 3.C a 3.B.

Od rána chodili po škole a svojím spôsobom nás pripravovali na poobedňajší program. Zamerali sa hlavne na tvár, kde nás kreslili fixkou alebo nás maľovali. Bez povšimnutia neostali ani vlasy, ktoré nám farbili sprejom na zeleno. Povinná uniforma, ktorú nám kázali priniesť, mala význam. Teda aspoň jedna časť.

Počas šiestej hodiny vtrhli do triedy a začali nás striekať vodou z vodných pištoľí. Kvôli pršiplášťom ostalo naše oblečenie suché. Všetkých prvákov dovedli do telocvične, kde sa začal program. Veľmi sa páčila téma. A to vojaci.

Našťastie sa moje najhoršie predstavy o imatrikuláciách nenaplnili a dopadli pomerne dobre.“

ŽIACKA TVORBA

PRIATEL

V ten deň sme sa s kamarátmi prechádzali po meste. Na lavičke bol akýsi pán. Pil čaj z termosky a triasol sa od zimy. Smiali sme sa mu. Viem, bolo to od nás hnusné.

Na druhý som išla k zubárovi, takže som zo školy odišla skôr ako ostatní. Rozmýšľala som, aké to bolo trápne a hlúpe ako sme sa smiali tomu pánovi. Cítila som sa hrozne. Práve som prechádzala cez námestie a zbadala som ho ako kŕmi holuby. Nedalo mi a zastavila som sa pri ňom.

„Ehm, prepáčte. Ja...sa chcem ospravedlniť za včerajšok. Ja a moji priatelia sme...“ . „Viem, to je v poriadku“, prerušil ma. Bola som zaskočená, ako sa zachoval. „Môžem sa pridať?“, vždy ma kŕmenie holubov fascinovalo. „Hh, ty sa chceš pridať k starému dedovi, čo kŕmi holuby?“, smial sa mi. „Áno“, rozhodne som vyhlásila. Ostal zaskočený. „Tak fajn...“, usmial sa. „Prečo ste sám“, až ma zarazilo, ako to zo mňa vyhrklo. „Piráti“. „Čo?“, začala som sa uškŕňať. „Ľudia, ktorých nevieme odhadnúť na prvý pohľad a myslíme si, že sú fajn. Ale keď ti majú pomôcť, tak...“ odmlčal sa. Trochu som to nechápala, ale tvárila som sa, že rozumiem. Pozrel sa na mňa, usmial sa a povedal: „Máš chuť na horúcu čokoládu?“. Bála som sa, ale keď som si predstavila, že mám ísť k zubárke a to vymeniť za horúcu čokoládu...„Jasné!“. Pri obyčajnej šálke čokolády s neznámym mužom som sa dozvedela, že nemá žiadnu rodinu, býva na okraji mesta v malom záhradnom domčeku a volá sa Martin. To, čo ma úplne zaskočilo bolo, že má rakovinu a nemá ani na chlieb. Ponúkla som sa, že mu pomôžem. „Nie, si ešte mladá, máš 16 rokov. Nebudeš predsa strácať čas s úbohým dedom“, povedal s úsmevom, ale v očiach sa mu zaligotali slzy. „Áno, budem. Poďte, ideme!“, vyhlásila som a mierili sme k jeho domu.

Uprostred malej záhradky stál malinký domček. Vošli sme dnu. Posteľ, umývadlo (nefunkčné). Striaslo ma od zimy ale aj z toho, čo som tam videla. Žiadne teplo, ani voda.

Týždeň som kamarátom vravela, že som chorá, že ideme na návštevu a iné výhovorky len preto, aby som mohla stráviť deň s Martinom.

Vždy sme sa zašli na čaj a rozprávali sme sa o všetkom čo sa dalo. Čas s ním bol omnoho krajší ako s kamarátmi. Po týždni som prišla k Martinovi a ležal na posteli, ani sa nepohol. Chcela som zavolať sanitku, ale chytil mi ruku a namietal. „Tak dobre“, bála som sa. Každý deň som Martinovi chodila na nákup, po lieky a iné veci za peniaze, ktoré som ukradla rodičom. Len nech je v poriadku.

Raz mi dal Martin do bundy lístok. „Prečítaj si ho až doma“. „Dobre“, usmiala som sa. Večer, keď som od neho odchádzala, zbadala ma jedna kamarátka.

Na druhý deň v škole mi povedala, že ak nechcem, aby o tom vedeli všetci moji kamaráti, mám jej dať 2€. Týždeň som jej ich dávala.

Martin sa so mnou učil a tým sa mi zlepšil prospech v škole. Riešil so mnou problémy, o ktorých som nikdy nikomu nepovedala.

Práve v piatok večer, keď som odchádzala od Martina, stretla som partiu. Vysmiali ma a povedali, že si mám vybrať. Oni alebo dedo. Nechcela som stratiť kamarátov. Tak som sa rozhodla ostať s nimi.

Stále som myslela na Martina, ako sa cíti a čo robí. Ale ani navštíviť som ho nemohla, pretože ma kamaráti stále prenasledovali.

Po týždni bez Martina som si spomenula na jeho papierik. Otvorila som ho v jeden večer. „Daj si pozor, moja malá. Na ľudí a na pirátov. Priateľ a nestrať pre veľkých pánov“. Zamrzla som. Otočila som lístok a tam bolo napísané: „Ďakujem, dievčatko“.

Rozbehla som sa za ním. Bežala som k jeho domu. Neotváral. Ani sa nesvietilo. Spadla som na zem. Plakala som. Potom si už nič nepamätám, len to, že som sa zobudila v nemocnici. Pri mne sedel Martin. Podal mi ruku a usmial sa. „Nevadí“, povedal. „Každý robí chyby. Ešte sa uvidíme, dievčatko!“. Trhlo ma. Sen? Bol to iba sen?

„Ahoj“. Sedel pri mne nejaký pán.

„Tvoji kamaráti mi povedali niečo, čo s tebou potrebujem prebrať“.

„Áno, samozrejme“, ničomu som nechápala.

„Včera večer, asi o 10, sme v parku našli tvojich kamarátov úplne sfajčených. Ako zdroj uviedli teba“.

Pochopila som! Vtedy som to nechápala, ale už

viem, čo tým listom chcel Martin povedať. Piráti!
„Nie, nie, ja som o 10 bola doma“.
„Aha. Dobre, ďakujem ti“.
Odišiel a mňa následne prepustili z nemocnice.
Hneď som bežala za Martinom. Ospravedlniť sa,
pomôcť mu, porozprávať sa a.....
„Na predaj“. Čože? Čo sa to tu deje? Pri
Martinovom dome stála žena. Podala mi do ruky
papier. Dňa 23.11. 2013 nás opustil Martin Kurmač.
Je neskoro. Prepáč. Už viem, čo si chcel povedať.
Stratila som PRIATEĽA. NAVŽDY.

Mirka Zacharová, 1.B

Čo všetko sa môže stať

Je krásna, mladá, obľúbená. Má dlhé hnedé vlasy,
veľké oči, nádherný úsmev. Simona. To je ona. Sympatický,
vysoký, usmievavý. Prenikavé zelené oči. Úsmev od ucha k
uchu. To je on. Majo. Tento príbeh možno prirovnať k
Rómeovi a Júlii. Neodohráva sa vo Verone, nepíše ho
Shakespeare. Okrem znepriatelených rodín je tu toho viac.
Avšak, láska až za hrob sa nachádza aj tu.

Ich láska bola krásna, čistá. Pre ňu to bol zázrak.
Všetko bolo ako z rozprávky. Ona milovala jeho, on ju. Prvé
spoločné leto, Vianoce, prvé pusy, dotyky. Simonini rodičia
ho zbožňovali. Prečo sa potom všetko zmenilo? Zmenil sa
on.

Prvé klamstvá, prvé hádky, facky. Húľil aj napriek
tomu, že ona to nenávidela. Nehanbil sa jej pozrieť do očí a
klamal. Kontroloval ju, sledoval, dával na ňu pozor. Nadávky
boli pravidelné. Smiech vystriedal plač. Psychické zvrútenie
oboch žiadne prekvapenie. Vyhrážky, že ak ho nechá, boli
neznesiteľné. Kam zmizla tá láska. Jej rodičia ho
znenávideli, nechceli o ňom počuť. O tom, ktorý robil ich
dcéru šťastnou.

„Je koniec.“ Veta, ktorá ho položila. Neustále
telefonáty. Správy. Vyhrážky. Spomienky. Výčitky. Plač...

Boli bez seba. Dlhý čas. Prišlo leto. Stanovačky,
grilovačky, kúpanie. Spoloční priatelia ich dali znova
dokopy. Prišlo opäť šťastie? Alebo len prezlečené
sklamanie? Napriek nenávisti rodičov nemôžu byť spolu.
Nielenže sklame samú seba, ale aj blízkych.

Nie vždy máme to, čo chceme... Človek môže
povedať, že sa zmení. Ale ak niečo urobí raz, urobí to aj druhý
raz. Tretí raz. Človek ani netuší, čo všetko sa môže stať, keď
sa nesprávne zaľúbi. Majove vyhrážky, že si vezme život
neboli prázdne slová. Nezvládol to a zabil sa. Zaľúbená hlúpa
hlava robí divy. Ona verí, dúfa. Simone sa život zmenil.
Nikto netuší, čo všetko sa môže stať, keď je človek
zaľúbený...

*Je dôležité mať niekoho,
kto ťa podrží,
Niekoho, kto pri tebe stáť
vydrží.
Niekoho, kto ti povie
„neboj sa“,
Utrie ti slzy z tváre,
niekoho, kto nebojí sa
povedať
„To nebolo moc
správne“.
Toho, ktorému by si
povedal hocičo,
I to, čo ťa hreje, čo ťa
bolí,
Ale on by to nepovedal za
nič,
Vie, že ťa to zraní.
Niekoho, koho veľa ľudí*

*nemá.
Myslia si, že keď majú
seba
A sto ďalších s nimi,
Že majú všetko, no každý
z nich sa veľmi mýli.
Ten človek ťa hľadal,
Ten človek ťa našiel.
Je to človek skromný,
Hovorí si PRIATEĽ.
Priateľ ťa povzbudí,
Vie, aký si.
Je to malý kapitán,
Ty námornikom si.
Málo ľudí je tu takých,
Ešte menej bude.
Nevážia si seba, ani svoje
lode.
Mirka Zacharová, 1.B*

HOTELOVÁ
AKADÉMIA
LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ

PRIEVAN
ŠKOLSKÉ NOVINY

PF
2014